

petrol-ış

Türkiye Petrol Kimya Lastik İşçileri Sendikası

Altunizade Mah. Kuşbakışı Cad. No:23 Üsküdar - İSTANBUL
tel: (0216) 474 98 70 (10 Hat) Faks: (0216) 474 98 67
web: www.petrol-is.org.tr e-posta: merkez@petrol-is.org.tr

17 Şubat 2014

Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın'ın 27. Dönem 7. Olağan Başkanlar Kurulu Açış Konuşması - İstanbul

Başkanlar Kurulumuzun Değerli Üyeleri,

27. Dönem 7. Olağan Başkanlar Kurulumuz, dünyada ve ülkemizde sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda yeni ekonomik koşulların kendisini dayattığı, sıcak paraya dayalı ekonomilerden sermaye çıkışı ile yeni krizlerin olgunlaştığı bir dönemde toplanmaktadır. Bu sürece ülkemizde, yolsuzluk ve rüşvet soruşturmaları ve bugüne kadar göz yumulduğu anlaşılan devlet içinde “paralel” yapılanma iddiaları ile başlayan siyasi tartışmalar eşlik etmektedir.

Seçimlere bu gelişmelerle gidilirken, siyasette ve ekonomide oluşan tahribatın fatura edileceği emekçi kesimler adına hareket eden sendikaların demokratik işleyişe, sosyal hukuk devleti ilkelerine, yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığına daha fazla işaret etmesi gereken bir dönemden geçmekteyiz.

Değerli arkadaşlar,

Dünya ekonomisinde 2008 Krizi sonrasında oluşan koşullar değişmekte, özellikle gelişmekte olan ülkelerden sermaye çıkışları görülürken, sıcak paraya dayalı olarak büyüyen ülkelerde finansal sarsıntılar yaşanmaktadır. Sermaye çıkışı, kur ve faiz artışları, enflasyonda yükselme ile kendini gösteren değişimin, emekçi kesimler için anlamı daha fazla işsizlik ve yoksulluk olmaktadır.

ILO verilerine göre, dünyada işsiz sayısı 2013 yılında 5 milyon kişi artarak 202 milyona ulaşmıştır. Kadın ve gençler arasında işsizlik yeni rekorlar kırarken, yoksulluk derinleşmektedir. Dünyada 375 milyon çalışanın günlük geliri 1,25; 839 milyon kişinin ise 2 doların altındadır.

Artan yoksullukla beraber gelir dağılımı da giderek bozulmaktadır. Küresel servetin yarısının nüfusun en zengin %1'lik kesimin elinde toplandığı bir dünyada ne eşitlikten ne de sosyal adaletten bahsedilebilir.

Sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden yapılandırılan küresel kapitalist sistemin yarattığı bu tablo, sürdürülebilir değildir. 2013 yılında birçok ülkede eşzamanlı yükselen halk hareketleri ve eylemlilik süreçleri, emekçi halkların eşitsizliğe karşı güçlü bir itiraz niteliği taşımaktadır.

Özellikle Avrupa'da işçi sınıfı, sermayenin kârlılığını garantiye almak için dayatılan programlara, özelleştirme ve serbestleştirme politikalarına her geçen gün ivme kazanan mücadelesiyle yanıt vermektedir. 2013 yılı dünyada emekçilerin çeşitli ülkelerde ayağa kalktığı, grev, direniş ve

eylemleriyle sermayenin sözcüsü hükümetlere geri adım attığı bir yıl olmuş, yaklaşan kriz koşullarında sermayenin emeğin kazanımlarına kolayca göz dikemeyeceği ortaya çıkmıştır.

Dünya ekonomisinde içine girilen sancılı dönem, işçi sınıfının küresel dayanışmasının genişlemesi ve güçlenmesi gerektiğine işaret etmektedir. İşçi sınıfı mevzilerini sermayenin küresel ölçekte yeni saldırılarına karşı tahkim etmelidir.

Değerli arkadaşlar,

Türkiye ekonomisinin de kriz tehdidi altına girdiği bir sırada, 2013 yılının son günlerinde başlayan büyük yolsuzluk ve rüşvet soruşturması ülkemizdeki siyasi atmosferde ciddi bir sarsıntıya neden olmuştur. Devamında bu soruşturmanın siyasi bir amaca hizmet ettiği gerekçesiyle iktidarın başvurduğu uygulamalar ve çeşitli düzenlemeler yeni tartışmaların fitilini ateşlemiştir.

HSYK'nın yapısının değiştirilmesi ile ilgili kuvvetler ayrılığı ilkesini ihlal eden düzenleme, soruşturmaları yürüten savcılarının görevden alınması, çok sayıda savcı ve emniyet mensubunun görev yerinin değiştirilmesi, bürokraside ciddi yer değiştirmeler, medyaya müdahaleler ve internet özgürlüğüne kısıtlamalar gündeme gelmiştir.

Yargının siyasallaşması bugünün konusu değildir. Ergenekon, Balyoz, Odatv, KCK ve Devrimci Karargah gibi birçok davanın siyasi hedeflerle açıldığı ve artık sahteliği ispatlanmış delillerle yürütülmüş olduğu açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Son gelişmeler, ülkemizde şeffaf, hesap verebilir, halk için ve halktan yana bir siyaset anlayışı ile bağımsız ve tarafsız bir yargı sisteminin oluşturulmasına duyulan ihtiyacı gözler önüne sermiştir. Bu nedenle, yolsuzluk ve rüşvet soruşturmalarının tüm açıklığıyla incelenmesi, başlatılan yargı süreçlerinin hukuk kuralları içerisinde hızla sonuçlandırılması gerekmektedir.

Yargıya bu soruşturmaların kapatılması için yapılan baskı ve müdahaleler asla kabul edilemez. Bununla birlikte, söz konusu müdahaleleri meşrulaştırmaya yarayan yargı içerisindeki örgütlenme iddiası ise açıklığa kavuşturulmalıdır. Yargıya siyasi müdahalelerin ve yargı içerisinde oluşan yapılanmaların, demokrasinin sağlıklı işleyişinin önündeki en büyük engeller olduğu bilinmelidir.

Ülkemizin 2001 Krizi'nden sonra sokulduğu sıcak paraya ve inşaat-altyapı yatırımlarına dayanan rant ekonomisi, tüm dünyada olduğu gibi birçok ihale usulsüzlüklerine, rüşvet ve yolsuzluklara zemin hazırlamaktadır. Talan ve rant politikaları ile ekonomide yaratılan tahribat, halkımızın toplumsal birikimleri ve alınteri ile yaratılan ülke kaynaklarının birtakım kişilerce gasp edilmesiyle katmerlenmektedir. Bu ortamda, siyasette kişisel menfaat peşinde koşan ve siyaseti bir zenginleşme aracı olarak görenler, aynı zamanda toplumsal kaynakların erimesine, buna bağlı olarak işsizliğin artmasına ve yoksullaşmaya aracı olmaktadır.

Yolsuzluğun, rüşvetin ve rant politikalarının faturası her zaman yoksullara çıkmaktadır. Yoksul emekçilerin örgütlü temsilcisi olan sendikalar bu gelişmelere kayıtsız ve tarafsız kalamaz. Sendikalar ve emek örgütleri, sürecin siyasal, ekonomik ve toplumsal faturasının emekçilere çıkarılmak istenmesine karşı çıkarken, sosyal hukuk devleti ilkelerinin hayata geçirilmesinden yana tavır koymak durumundadırlar.

Emek örgütlerinin taraf olması gereken bir diğer konu, kuşkusuz, Kürt Sorunu'nun emeğin birleştiriciliğinde barış ve kardeşlik zemininde çözüme kavuşturulmasıdır. Yerel seçimler öncesi Çözüm Süreci'nin bir kez daha bazı siyasi hesaplar ve pazarlıklarla belirsizliğe sürüklenmesine izin verilemez. Çözüm Süreci'nin kararlılıkla sürdürülebilmesi ve bir devlet politikası haline gelebilmesi için yasal güvencelere kavuşturulması gerekmektedir.

Değerli arkadaşlar,

2014 yılında, önce yerel ardından Cumhurbaşkanlığı seçimleri gerçekleştirilecek. Seçimleri, ülkemizde yıllardır uygulanan piyasacı politikalara karşı güçlü bir uyarı yapılması ve ülke sorunlarına ilişkin emek eksenli çözümlerin gündeme getirilmesi için önemli bir olanak görmekteyiz. Bu açıdan, emekçi halkımızı seçimlerde, 2013 yılında ve 2014 yılının ilk günlerinde yaşanan siyasi gelişmeleri ve toplumsal süreçleri iyi değerlendirerek ve emeğin çıkarlarını düşünerek hareket etmeye çağırıyoruz.

Seçimler öncesi, çarkları sıcak para girişleriyle dönen ülke ekonomisi üzerindeki tehditler ve kriz riski artmaktadır. TL 2014 yılının başından bugüne değer kaybı %27'ye kadar çıkmış, piyasa faizleri artmış ve nihayetinde Merkez Bankası politika faizini %10'a yükseltmiştir. Türkiye yüksek kur, yüksek faiz ve artan enflasyon koşullarına yeniden dönmektedir.

Sanayi üretiminin yavaşlayacağı, reel ücretlerin baskılanmaya çalışılacağı ve hayat pahalılığın artacağı bir dönem açılmaktadır. Kısacası, son ekonomik gelişmelerin faturası, asıl olarak emekçilere çıkarılmaya çalışılacaktır. Sermaye, işçiden bir kez daha fedakarlık yapmasını isteyecektir. İşçi sınıfının ve sendikaların, sermayenin bu refleksine karşı kazanımlarını koruyacak ve örgütlülüğünden ödün vermeyecek bir strateji belirlemek durumundadır.

Kıdem tazminatının fona devredilmesi, taşeron istihdamının yaygınlaştırılması ve geçici işçilik gibi konuları içeren emeğe dönük saldırı paketini hayata geçiremeyen hükümetin bunları yeniden gündemine alacağı unutulmamalı işçiler emekçiler ve onların örgütleri sendikalar bu bilinçle hareket ederek üyelerini mücadeleye hazırlamalıdır.

Sendikalar, işçi düşmanı bu saldırılara örgütlü gücünü arttırarak ve birleşik bir mücadele pratiği sergileyerek karşı durmak zorundadır. Bu anlamda Yatağan işçilerinin özelleştirme karşıtı onurlu mücadelesi etrafında örülen sınıf dayanışması, tüm Türkiye'ye tüm eylem ve direnişlere taşınmalıdır.

Ancak sendikal örgütlülüğün zayıf olması, sendikaları emeğin genel çıkarlarını savunmak konusunda soluksuz bırakmaktadır. Açıklanan son istatistiklere göre ülkemizde sendikalaşma oranı, %9,45'e çıkmasına karşın sendikaların büyük bir bölümü baraj tehdidi altındadır. Üstelik gerçek örgütlülük oranının %5-5,5 düzeyinde olduğu bilinmektedir.

Kademelendirilen barajla birlikte şu anda %1'i geçen ve sözleşme yetkisine sahip olan sendika sayısı 47'dir. Yetkiye sahip bu sendikaların 29'u Türk-İş'e, 11'i Hak-İş'e, 4'ü DİSK'e bağlıdır, yetki alabilen 3 sendika ise bağımsızdır. %1 barajının altında kalan sendika sayısı 68'dir.

Halihazırda hiçbir sendikanın %3 barajını geçemediği işkolu sayısı 7, bu işkollarında çalışan işçi sayısı ise yaklaşık 6 milyondur. Örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılmadığı takdirde, barajda kademelendirmenin kalkmasıyla sendikaların büyük kısmı baraj altında kalacak, işçilerin büyük kısmı toplu sözleşme hakkından mahrum olacaktır.

Sendikal istatistiklerde taşeron işçiler de yok sayılmakta, zaten ucuz ve güvencesiz çalışan taşeron işçiler örgütlenme hakkından da mahrum bırakılmaktadır. Bu durum, taşeronlaştırmanın aynı zamanda emeğin örgütsüzleştirilmesi anlamına geldiğini açıkça göstermektedir. Ancak, ülkemizde kamuda ve özel sektörde çalışan taşeron işçiler, örgütlenme ve iş güvencesi talebiyle verdikleri mücadeleyi yükseltmekte, sermayenin ve hükümetin hesaplarını bozmaktadırlar.

Benzer bir iradeyi Ocak ayı sonunda, BOTAŞ'a bağlı TPIC (Turkish Petroleum International Company) şirketine ait petrol ve jeotermal sondaj sahalarında çalışan beşyüzü aşkın işçi göstermiş

ve Petrol-İř'e üye olmuşlardır. Muvazaalı uygulamalarla hizmet alımı yapılan şirketlerin çalışanı olarak görünen işçiler, aslen TPIC işçisidir. Sendikamız bu gerçekten hareketle TPIC bünyesinde çalışan tüm işçilere örgütlenme çağrısı yapmış, TPIC yönetimine de “Taşeronu aradan çıkarın, toplu sözleşme masasına gelin” diyerek, Çalışma Bakanlığı'na çoğunluk tespiti başvurusunda bulunmuştur.

Değerli arkadaşlar,

6356 sayılı Kanun'da öngörüldüğü üzere 7 Kasım 2013 tarihinden itibaren, noter şartı tarihe karışmış, işçilerin sendikaya üyelik ve üyelikten çekilme başvuruları e-devlet kapısı üzerinden yapılmaya başlanmıştır.

Bazı sakıncalarına karşın, bu uygulamayla sendikaya üyelik prosedürünün kolaylaşmış olması, sendikalar açısından örgütlenmede yeni ve canlı bir dönemin açılması anlamına gelmiştir. Petrol-İř, örgütlenme çalışmasını ve işleyişini bu doğrultuda gözden geçirip yeni dönemin ihtiyaçlarına uygun bir çalışma sistematiğine geçmiştir.

E-devlet kapısı üzerinden üyeliğin başladığı günden bu yana sendikamız, bu sistem üzerinden 3.311 üyeliğe onay vermiştir. Bu süreçte e-devlet kanalıyla üyeliklerini yaptığımız ve ardından toplu sözleşme müzakerelerine başladığımız ilk işyeri BOTAŞ International Limited (BIL) işyeri olmuştur. Mefar İlaç, Bağfaş, Nedex Kimya ve Mutlu Plastik'te çoğunluk tespitlerine olumlu yanıt gelmiştir.

Petrol-İř'e katılan yeni üyelerimizle birlikte, toplam üye sayımız Bakanlık kayıtlarına göre istatistikler açıklandıktan sonra üye olanlar ile birlikte 33.691 bine ulaşmıştır. Sendikalaşma oranımız ise Temmuz 2013'ten Ocak 2014'e %6,09'dan %7,79'a çıkmıştır. Sendikamızın örgütlülüğü her geçen gün güçlenmektedir. Yeni dönemin ihtiyaçları doğrultusunda, örgütlü gücümüzü daha da arttıracak çalışmaların hazırlıklarına ise başlanmıştır.

Bu düşüncelerle, 27. Dönem 7. Olağan Başkanlar Kurulumuzun, sendikal mücadele ve dayanışmanın yükseltilmesine, Petrol-İř'in faaliyetlerine katkı koymasını diliyor, Merkez Yönetim Kurulu adına saygılar sunuyorum.